

חוק להארכת תקפן של תקנות־שעת־חירום (הסדרים בעקבות שינוי שער המטבע), תשל"ה-1975 *

1. תקפן של תקנות־שעת־חירום (הסדרים בעקבות שינוי שער המטבע), תשל"ה-1974, בנוסח הניתן בתוספת, מוארך בזה עד יום כ"ז בטבת תשל"ו (31 בדצמבר 1975).	הארכת חוקף
2. היטל מלאי ששולם או התחייבות לתשלומו שניתנה על פי הוראות תקנה 12 (א) כניסוחה ערב תחילתו של חוק זה - כדין שולם והתחייבות שרייה.	שמירת חוקף
3. תחילתו של חוק זה ביום כ"ט בשבט תשל"ה (10 בפברואר 1975).	תחילה

תוספת

פרק א': כללי

1. בתקנות אלה -
  - "בעל טובין" - כמשמעותו בפקודת המכס²;
  - "היום הקובע" - כ"ה בחשון תשל"ה (10 בנובמבר 1974);
  - "היטל" - היטל לפי תקנות אלה;
  - "המנהל" - מנהל אגף המכס והבלו או מי שהוא הסמיכו לענין תקנות אלה;
  - "המפקח" - המפקח על מטבע חוץ, כמשמעותו בתקנה 2 לתקנות ההגנה (כספים), 1941³ (להלן - תקנות המטבע);
  - "הקצבה" - רכישת מטבע חוץ אצל סוחר מוסמך;
  - "השער החדש", לגבי כל סוג של מטבע חוץ - שער הקניה בלירות שנקבע לאותו מטבע לראשונה בחוזר בנק ישראל אל הבנקים הסוחרים המוסמכים בדבר שערי חליפין של מטבע חוץ (העברות והמחאות) (להלן - חוזר בנק ישראל) ביום הקובע או לאחריו;
  - "השער הקודם", לגבי כל סוג של מטבע חוץ - שער הקניה בלירות שנקבע לאחרונה לפני היום הקובע לאותו מטבע בחוזר בנק ישראל;
  - "טובין" - טובין שיובאו לישראל ותמורתם או חלק ממנה שולמו בהקצבה או מתוך מילווה בין־לאומי שקבע המפקח ובמידה שקבע, או סחורה שיוצרה בישראל והיא מסוג החייב מס קניה;
  - "מחזיק", לענין מטבע חוץ - תושב ישראל אשר בישראל או מחוצה לה רכש מטבע חוץ, מחזיק אותו ברשותו או בפיקוחו או שהוא בעל זכות בצורה כלשהי בישראל או מחוצה לה במטבע חוץ;
  - "מחיר טובין" - המחיר המקובל כמשמעותו בסעיף 130 לפקודת המכס כפי שנרשם בלירות ברישומן שהתיר גובה המכס, ובהעדר רשימון - במסמך יבוא אחר;
  - "מטבע חוץ" - מטבע חוץ כמשמעותו בתקנה 6 לתקנות המטבע, המפורט בתוספת הראשונה;

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג בשבט תשל"ה (4 בפברואר 1975); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1160, תשל"ה, עמ' 118.

1 ק"ת תשל"ה, עמ' 234, עמ' 423, עמ' 492, עמ' 582, עמ' 708.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

3 ע"ר 1941, חוס' 2, עמ' 1380; ס"ח תשל"ד, עמ' 89.

"מסירה לצריכה בארץ" – כמשמעותה בפקודת המכס;
 "סוחר", לענין טובין – אדם שכבעלותו, ברשותו או בפיקוחו נמצאים טובין כמלאי לצורך
 עסקו;
 "סוחר מוסמך" – כמשמעותו בתקנה 3 (2) לתקנות המטבע;
 "פיקוח רשות המכס" – כמשמעותו בפקודת המכס.

2. היטל ישולם לאוצר המדינה.

תשלום ההיטל

פרק ב': היטל מטבע

3. (א) המחזיק הון חוזר ביום הקובע, ישלם עליו היטל מטבע.
 (ב) בסעיף זה –

(1) "הון חוזר" – מטבע חוץ או זכות למטבע חוץ בכל צורה שהיא אשר המפקח התיר את החזקתו כהון חוזר, או המוחזק למעשה כהון חוזר ולרבות כל מטבע חוץ שנצטבר ביום הקובע במחזור;
 (2) "מחזיק בהון חוזר" – לרבות מחזיק מטבע חוץ שנרכש לפי השער הקודם והרוכש הוציאו מרשותו בעסקה שנעשתה ללא היתר של המפקח, או לפני המועד שבו התיר המפקח לעשותה.

4. (א) המחזיק ביום הקובע או לאחריו מטבע חוץ שרכש אותו על פי השער הקודם, ואשר על פי דין חייבים בהעברתו ובמכירתו לבנק ישראל, ישלם עליו היטל מטבע.

(ב) המחזיק ביום הקובע או לאחריו מטבע חוץ שרכש אותו לפי השער הקודם והרכישה נעשתה שלא לפי תנאי ההיתר לפי תקנות המטבע, או תנאי ההיתר לא קויימו אחרי הרכישה, ישלם עליו היטל מטבע, בין שהוא מחזיק במטבע החוץ לעצמו ובין כשביל אחרים.

5. המחזיק ביום הקובע או לאחריו מטבע חוץ אשר על פי דין חייבים במכירתו לסוחר מוסמך לפי השער הקודם או אשר היו חייבים למכרו לסוחר מוסמך לפני היום הקובע, אך הוא נמכר לפי השער החדש או עדיין לא נמכר, ישלם עליו היטל מטבע.

היטל מטבע על יתרות מטבע שיש למכור לסוחר מוסמך

6. היטל מטבע לפי פרק זה יהיה בסכום ההפרש בין השער החדש לבין השער הקודם של אותו סוג מטבע.

שיעור היטל מטבע

7. היטל מטבע ישולם תוך חמישה עשר יום מהיום הקובע או תוך שלושה ימים מן היום שבו הגיעו ההון החוזר או מטבע החוץ שעליהם מוטל ההיטל לידי החייב בהיטל, הכל לפי המאוחר יותר.

מועד תשלום היטל מטבע

8. שר האוצר רשאי, בצו, לקבוע כי יידחה המועד של תשלום היטל מטבע, כולו או מקצתו, ורשאי הוא לקבוע בצו הוראות בדבר הערובות אשר על החייב בהיטל המטבע לתת כדי להבטיח את תשלום היטל המטבע במועד הנדחה.

דחיית מועד תשלום היטל מטבע

9. אם עקב מעשה או מחדל בניגוד לתקנה 6 לתקנות המטבע, לא הגיעו ההון החוזר או מטבע החוץ לידי החייב בהיטל מטבע, ישלם החייב ריבית בשיעור 24 אחוזים לשנה מן המועד המוקדם ביותר שבו צריכים היו ההון החוזר או מטבע החוץ להגיע לידי אילולא המעשה או המחדל האמורים ועד יום תשלומם בפועל.

ריבית בשל עיכוב מטבע חוץ

היטל מלאי
ביבוא

10. (א) סוחר שבבעלותו, ברשותו או בפיקוחו נמצאים טובין שיובאו לישראל ורשי-
מונם הותר לצריכה בארץ לפני היום הקובע – אף אם עדיין לא סולקו מפיקוח רשות
המכס – למעט טובין שפורטו בתוספת השניה, ישלם עליהם היטל המורכב משניים אלה
(להלן – היטל מלאי):

(1) 43 אחוזים ממחיר הטובין כשהוא מחושב לפי השער הקודם;
(2) ההפרש בין סך כל סכום המסים שהיו מטילים על הטובין אילו שוחררו
ערב היום הקובע מפיקוח רשות המכס לבין סך כל סכום המסים שהיו מוטלים
על טובין ביום הקובע כשמחירם לענין דיני המכס מוגדל ב-43 אחוזים;
אם נוצר בחישוב ההפרש לפי פסקה (2) הפרש לזכות הסוחר, יופחת הסכום מן התשלום
לפי פסקה (1); נוצר הפרש לחובה – ייוסף התשלום לפי פסקה (2) לתשלום לפי פסקה (1).
(ב) "מסים", לענין תקנה זו – מכס, מס קניה ותשלומי חובה לפי תקנות-שעת-
חירום (תשלומי חובה), תשי"ח-1958⁴ (להלן – תקנות תשלומי חובה), המשתלמים על
טובין כאמור.

(ג) נתקיימו בטובין הנראות סעיפים 156, 160, 160א או 160ג לפקודת המכס או
הנראות תקנות 17 או 18 לתקנות תשלומי חובה – יהיה דין היטל, כולו או מקצתו, ששולם
לפי הנראות תקנת משנה (א) (2) כדין מכס או תשלומי חובה לענין אותם סעיפים או תקנות.
(ד) הוכח להנחת דעתו של המנהל, כי מחיר הטובין שונה במידה ניכרת ממחירם,
כמשמעותו בסעיף 130 לפקודת המכס, ביום הקובע, רשאי הוא לגבות את ההיטל לפי מחירם
ביום הקובע.

11. סוחר שבבעלותו, ברשותו, או בפיקוחו טובין שיוצרו בישראל ישלם עליהם היטל
בסכום ההפרש שבין מס הקניה שהיו חייבים עליהם ערב היום הקובע לבין מס הקניה
שחייבים עליהם ביום הקובע.

היטל מלאי
בייצור מקומי

12. (א) היטל מלאי ישולם בשיעורים חדשיים שווים ורצופים שהאחרון מהם ישולם
ביום כ"ט באדר א' תשל"ו (1 במרס 1976); שילם החייב את היטל המלאי המגיע ממנו
במלואו לא יאוחר מיום י"ז באדר תשל"ה (28 בפברואר 1975) יהיה זכאי להנחה של
7.5 אחוזים מסכום ההיטל ובלבד שלא תינתן הנחה למי ששילם את ההיטל כאמור בתקנת
משנה (ב).

מועד תשלום
היטל מלאי

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) היטל החל על טובין שעדיין לא סולקו מפיקוח
רשות המכס ישולם במלואו לפני סילוקם מפיקוח רשות המכס, וכל עוד לא שולם ההיטל
לא יסולקו הטובין.

13. לא עלה סכום ההיטל על המלאי על 5,000 לירות יהיה הסוחר פטור מן ההיטל.

פטור על היטל

14. סוחר יהיה פטור מהיטל מלאי לגבי טובין שהוכיח להנחת דעתו של המנהל כי הם
היו בבעלותו, ברשותו או בפיקוחו במשך שלוש שנים לפני פרסומן של תקנות אלה או
במשך תקופה קצרה יותר שבאותו ענף מסחרי די בה לראותם כמלאי מת; אולם רשאי
המנהל לקבוע כי טובין שהיו ברשותו או בפיקוחו של סוחר למעלה משלוש שנים כאמור
יהיו חייבים בהיטל אם לדעת המנהל אין רואים אותם באותו ענף מסחרי כמלאי מת.

פטור מהיטל
מלאי על מלאי
מת

⁴ ס"ח תשי"ט, עמ' 18.

פטור מהיטל
מלאי על טובין
שעובדו בישראל
ועל ציוד

15. סוחר יהיה פטור מהיטל מלאי לפי תקנה 10 לגבי טובין שהוכיח להנחת דעתו של המנהל כי לפני פרסום תקנות אלה עברו בישראל תהליך עיבוד וכן לגבי ציוד שהוא משתמש בו לצורך עסקו ואינו מיועד למכירה.

הצהרה על מלאי

16. (א) סוחר, בין שהוא חייב בהיטל מלאי ובין אם לאו, ימסור למנהל דו"ח ובו פרטים כפי שיוורה המנהל, על טובין המשמשים או המיועדים למכירה או לשימוש אחר בעסקיו, לא יאוחר מארבעה עשר יום לאחר פרסום תקנות אלה, וזולת אם דרש ממנו המנהל דרישה אחרת לענין זה.

(ב) הוראה או דרישה כאמור בתקנת משנה (א) תהיה כללית או לסוגים מסויימים של סוחרים או לסוחר מסויים.

(ג) מי שנתחייב בהיטל מלאי והוכיח להנחת דעתו של המנהל שהטובין שעליהם נתחייב אינם בבעלותו, לא יהא חייב בתשלום היטל עליהם אם מסר פרטים עליהם כאמור בתקנת משנה (א) ואת שמם ומענם של הבעלים; אין באמור בתקנת משנה זו כדי לפטור מהיטל מלאי את הסוחר שהוא בעל הטובין האמורים.

(ד) על אף האמור בסעיף 10 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948,⁵ וסעיף 17 לפקודת הפרשנות,⁶ תהא הוראה או דרישה כאמור בתקנת משנה (א) תקפה אם פורסמה בשלושה עתונים יומיים ותחילתה ביום שנקבע בה.

(ה) הוראות תקנה זו יחולו גם על אדם העוסק ביבוא או ביצוא של טובין; אדם כאמור יגיש את הדו"ח לא יאוחר מיום י"ז בטבת תשל"ה (31 בדצמבר 1974).

שומה לפי מיטב
חשפיטה

17. לא מסר סוחר דו"ח, או שמסר דו"ח אולם המנהל סבור שהדו"ח איננו מלא או איננו נכון, רשאי הוא לקבוע לפי מיטב שפיטתו את סכום ההיטל שאותו סוחר חייב בו; אין בשומה זו כדי להשפיע על כל אחריות אחרת של אותו אדם על שלא מסר דו"ח או על שמסר דו"ח בלתי נכון.

חשבה

18. (א) סוחר החולק על השומה רשאי להשיג עליה בכתב תוך פירוט נימוקיו לא יאוחר מתום ארבעה עשר יום מיום שהומצאה לו השומה, ובלבד שאם נעשתה שומה משום שלא הוגש דו"ח רשאי הסוחר להשיג עליה רק לאחר שיגיש את הדו"ח.

(ב) המנהל רשאי להאריך מטעמים מיוחדים את המועד להגשת ההשגה.

(ג) הגיע החייב בהיטל לידי הסכם עם המנהל בדבר ההיטל המגיע ממנו, תתקן השומה לפי ההסכם ותומצא לחייב בהיטל הודעה על ההיטל שעליו לשלם.

(ד) לא הגיע החייב בהיטל לידי הסכם עם המנהל, יחליט המנהל בהשגה, ורשאי הוא בהחלטתו לקיים את דשומה, להגדילה או להפחיתה; המנהל יודיע למשיג במכתב מנומק את החלטתו.

ערעור

19. (א) הרואה עצמו מקופח בהחלטת המנהל על פי תקנה 18, רשאי לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו פועל המנהל שנתן את ההחלטה.

(ב) הערעור יידון בפני שופט אחד, ויישמע בדלתיים סגורות, וזולת אם הורה בית המשפט אחרת לפי בקשת המערער.

(ג) חובת הראיה כי השומה היא מופרזת תהיה על המערער.

השגה וערעור
אינם דוחים
תשלום

20. הגשח השגה או ערעור אין בהם כדי לדחות את תשלום ההיטל על פי השומה.

⁵ ע"ר תש"ח, תרס' א', עמ' 1.

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 1, עמ' 2.

פרק ד': היטל יבוא

21. (א) בעל טובין שרשימונם טרם הותר לצריכה בארץ, ישלם היטל יבוא בשיעור של 43 אחוזים ממחיר הטובין כשהוא מחושב לפי השער הקודם.

היטל יבוא

(ב) טובין המפורטים להלן פטורים מן ההיטל:

- (1) טובין שתמורתם שולמה במטבע חוץ של בעל הטובין שהוחזק בידו כדין, המטבע אינו מהקצבה, ואין חל עליו היטל מטבע לפי תקנות אלה;
- (2) טובין שתמורתם שולמה או תשולם מהקצבה לפי השער החדש או במטבע חוץ ששולם עליו היטל מטבע;
- (3) טובין שנתקבלו מספק תמורת טובין אחרים שיוכאו בשעתו, שרשימונם הותר לצריכה בארץ, אך הוחזרו מאת היבואן לספק ללא תמורה נוספת;
- (4) טובין שיוכאו ללא תמורה במסגרת אחריותו של ספק;
- (5) טובין שיוכאו על פי רשיון יבוא כללי, תשל"ג-1973⁷.
- (6) טובין שלא יימסרו לצריכה בארץ.

(ג) אם רק חלק מן התמורה ששולמה בעד הטובין היא כאמור בפסקאות (1) ו-(2) לסעיף קטן (ב), ישולם ההיטל על יתרת התמורה בלבד.

22. היטל יבוא ישולם לפני סילוק הטובין מפיקוח רשות המכס, וכל עוד לא שולם ההיטל במלואו לא יסולקו הטובין.

מועד תשלום
היטל יבוא

23. היטל יבוא לא יחול על טובין שנרשמו למטרות שטעון או מעבר כאמור בסעיף 62 לפקודת המכס.

פטור מהיטל
יבוא לגבי טובין
בשטעון ומעבר

24. לענין חישוב מס קניה לפי חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב-1952⁸, על טובין שנתחייבו בהיטל יבוא, לא יובא בחשבון היטל היבוא.

הוראה מיוחדת
לענין חישוב
מס קניה

פרק ה': פטורים והחזר בהיטלי מלאי ויבוא

25. ראה המנהל כי חלק מתמורתם של טובין שמוטל עליהם היטל מלאי או היטל יבוא לא שולם עדיין וישולם מהקצבה לפי השער החדש, או שולם באשראי במטבע חוץ שייפרע מתוך הקצבת מטבע חוץ, רשאי הוא להורות כי לענין תשלום ההיטל לא יובא בחשבון החלק מן התמורה או מן ההקצבה המחושב לפי השער החדש.

חלק בתמורה
לפי שער חדש

26. היה למנהל יסוד להניח שטובין החייבים בהיטל מלאי או היטל יבוא ניזוקו או שבעודם בפיקוח של רשות המכס אבדו, הושמדו או נעזבו לרשות המכס, יפחית את ההיטל, יחזירו או יפטור ממנו, כולו או מקצתו, הכל לפי הענין.

טובין שניזוקו

⁷ ק"ת תשל"ג, עמ' 574, עמ' 3501.

⁸ ס"ח תשי"ב, עמ' 344.

פרק ו': היטל דלק

הגדרות

27. בפרק זה –

"דלק" – הטובין המפורטים באכרזת הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירות הספקה של חמרי דלק), תשל"ד–1974⁹;

"מחזיק דלק" – מי שברשותו או בפיקוחו דלק המשמש או הנועד לשמש לו להספקה, לרבות יצרן כמשמעותו בחוק הבלו על דלק, תשי"ח–1958¹⁰.

היטל על מחזיק
דלק

28. (א) המחזיק דלק ביום הקובע ישלם עליו היטל בשיעורים המפורטים להלן:

(1) לגבי דלק שבתחנת דלק – בשיעורים המפורטים בתוספת השלישית;

(2) לגבי דלק אחר – בסכום ההפרש שבין עלות הדלק על פי השער הקודם ובין חישוב אותה עלות על פי השער החדש.

(ב) מימן מחזיק דלק את רכישתו, כולה או מקצתה, בהלוואה במטבע חוץ המאושרת לפי תקנות המטבע, רשאי מנהל מינהל הדלק במשרד האוצר לפטור את מחזיק הדלק מן ההיטל בשיעור ההלוואה שטרם נפרעה.

מועד סילוק
היטל דלק

29. היטל לפי פרק זה יסולק עד יום י"ז בטבת תשל"ה (31 בדצמבר 1974).

הגשת רשימת
המלאי

30. החייב בתשלום ההיטל לפי פרק זה ימסור למנהל עם דרישתו, אך לא יאוחר מיום ג' בכסלו תשל"ה (17 בנובמבר 1974), רשימת מלאי הדלק שהוא מחזיק ביום הקובע; לא נדרש כאמור, ימסור את הרשימה לא יאוחר מארבעה עשר יום לאחר פרסום תקנות אלה.

פרק ז': אגרות נמלים והיטל נמלים

31. כל מונח בפרק זה – כמשמעותו בתקנות הנמלים, תשל"א–1971¹¹ (להלן – תקנות הנמלים).

32. האגרות המפורטות בתוספת הרביעית שישולמו לפי תקנות הנמלים, יוגדלו ב־43 אחוזים.

33. (א) רשות הנמלים תשלם היטל בשיעור של 15.5 אחוזים מהאגרות המפורטות בתוספת הרביעית, וכן מאגרות רציף בעד מטעני יבוא לפי סעיפים 1 ו־2 בסימן ב' של חלק ג' לתוספת החמישית לתקנות הנמלים.

(ב) היטל לפי תקנת משנה (א) ישולם תוך חמישה עשר יום מתום כל חודש שבו שולמו האגרות שבקשר אליהן משתלם ההיטל.

פרק ח': היטל סווארות

34. כל מונח בפרק זה – כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי לשירותי סווארות), תשכ"ב–1962¹² (להלן – צו הסווארות).

⁹ ק"ת תשל"ד, עמ' 124.

¹⁰ ס"ח תשי"ח, עמ' 160.

¹¹ ק"ת תשל"א, עמ' 306.

¹² ק"ת תשכ"ב, עמ' 1302; תשל"ד, עמ' 912.

35. (א) מי שעוסק בעשיית שירותי סווארות שבעדם נקבע שכר מקסימלי בצו הסווארות, ישלם על השירותים שעשה היטל בשיעור של 17.5 אחוזים מן השכר המקסימלי שנותן השירות רשאי לקחת לפי צו הסווארות.

(ב) ההיטל לפי תקנת משנה (א) ישולם תוך חמישה עשר יום מתום כל חודש שבו ניתן השירות אשר בקשר אליו משתלם ההיטל.

פרק ט': הוראות כלליות

36. (א) היום הקובע יהיה יום פגרה למוסדות בנקאיים, כמשמעותם בסעיף 2 להוראות בנק ישראל (בכסים נזילים), תשל"א—1971.¹³

(ב) המוסדות הבנקאיים לא יעשו באותו יום פעולות בנקאיות, ולא יפתחו שעריהם; עובד או בעל תפקיד אחר בבנק לא ייכנסו ולא יעשו כל רישום וכתובה בפנקסים ובמסמכים של המוסדות האמורים אלא בנוכחות או באישור של מי שיש לו הרשאה לפי תקנה 11 לתקנות המטבע ולפי הוראותיו.

(ג) על אף האמור בתקנות משנה (א) ו-(ב) מותר לסניפי מוסדות בנקאיים בנמל התעופה לוד או בנמל חיפה לקנות מטבע חוץ מאנשים הנכנסים לישראל ביום הפגרה או למכרו לתושבי חוץ היוצאים ביום הפגרה מישראל וכן למכרו בהקצבה לנסיעות רגילות ולנסיעות עסק של היוצאים באותו יום את ישראל וכן רשאים הם לקבל תשלומים על חשבון מס נסיעות על פי חוק מס נסיעות חוץ, תשי"א—1951.¹⁴

37. לענין פרק זה, "הרשות המוסמכת" —

(1) לגבי היטל מטבע — המפקח;

(2) לגבי היטל מלאי, היטל יבוא והיטל דלק — המנהל;

(3) לגבי היטל נמלים והיטל סווארות — מי ששר האוצר מינהו לכך.

38. היטל לפי תקנות אלה ישולם על אף האמור בסעיף 62 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט—1959.¹⁵

39. על גביית היטל תחול פקודת המסים (גביה).¹⁶

40. (א) רשות מוסמכת רשאית, בצו, לקבוע מועדים מאוחרים מהקבועים בתקנות אלה או מועדים נוספים לסילוק היטל, את מקום סילוק ואת דרכי הסילוק, ורשאית היא לקבל מהחייב בהיטל התחייבות לסילוק וערובה לקיום התחייבות זו.

(ב) רשות מוסמכת רשאית לדחות למועד אחר, בתנאים הנראים לה, סילוק היטל מלאי או היטל יבוא, כולו או מקצתו.

(ג) הוראות תקנה זאת אינן חלות על היטל מטבע.

41. (א) דחתה רשות מוסמכת את המועד לסילוק היטל, כולו או מקצתו, ישלם החייב בהיטל ריבית בשיעור של 15 אחוזים לשנה על הסכום שתשלומו נדחה, מן היום שנקבע לסילוק ההיטל עד יום פרעונו בפועל.

¹³ ק"ת 2678, תשל"א, עמ' 680.

¹⁴ ס"ח תשי"א, עמ' 12; תשל"ל, עמ' 154.

¹⁵ ס"ח תשי"ט, עמ' 234.

¹⁶ חוקי איי, כרך ב', עמ' 1374.

(ב) מי שחייב בהיטל ולא סילק אותו, כולו או מקצתו, במועד שהיה עליו לסלקו והרשות המוסמכת לא דחתה את המועד לסילוקו, יהיה חייב בתשלום קנס בשיעור שני אחוזים לחודש או חלק ממנו על הסכום שלא שולם במועד, מן היום שנקבע לסילוק ההיטל עד יום פרעונו בפועל.

(ג) לענין גבייתם, דין הריבית והקנס כדין ההיטל.

(ד) הרשות המוסמכת רשאית להקטין את הקנס ובלבד ששיעורו לא יפחת מ-15 אחוזים לשנה.

הקפאה של מטבע
ח"צ

42. לא סולק היטל מטבע, כולו או מקצתו, במועד שנקבע בתקנות אלה, רשאית הרשות המוסמכת לאסור, עד לסילוק ההיטל, את העברת הבעלות או ההחזקה בהון החוזר או במטבע החוץ שעליהם מוטל ההיטל.

הקפאה בהיטל
מלאי, בהיטל
דלק או בהיטל
יבוא

43. לא סילק סוחר היטל מלאי, היטל דלק או היטל יבוא, כולו או מקצתו, במועד שנקבע בתקנות אלה, רשאית הרשות המוסמכת לאסור, עד לסילוק ההיטל, את העברת הבעלות או ההחזקה בטובין שעליהם מוטל ההיטל וכל עסקה אחרת בהם, או את העברת הטובין ממקום למקום אם הם נמצאים ברשותו של החייב בהיטל או בפיקוחו.

עיכוב טובין

44. המנהל רשאי לעכב הוצאתם של טובין של חייב בהיטל מפיקוח רשות המכס עד לתשלום כל היטל המגיע ממנו על פי תקנות אלה על אותם טובין או על טובין אחרים, או עד להגשת דו"ח אשר חובה להגישו לפי תקנות אלה.

חילוט והחרמה

45. (א) לא נכללו טובין בדו"ח אשר חובה להגישו לפי תקנות אלה, יראום כמחולטים לפי סעיף 204 לפקודת המכס, ועל תמיסתם או שחרורם מן החילוט יחולו סעיפים 188 עד 193, 206 (א), 229 ו-230 לפקודה האמורה, בשינויים הנובעים מן הענין.

(ב) תקנה זו תחול גם לגבי טובין שנמסרה לגביהם בדו"ח כאמור ידיעה כוזבת בפרט חשוב.

הקפאת טובין

46. (א) חולטו טובין בהתאם לתקנה 45 רשאי המנהל להעבירם למקום שורה או להקפיאם בידי המחזיק בהם.

(ב) הוקפאו טובין לפי תקנת משנה (א), חייב המחזיק בהם למסרם לפי דרישת המנהל; לא עשה כן, או מסרם כשהם ניזוקים, ייאשם בעבירה על תקנות אלה, אם לא נתן הסבר סביר שהטובין נעלמו או ניזוקו מסיבות שלא היתה לו שליטה עליהן.

סמכויות בדיקה

47. מי שהרשות המוסמכת הסמיכה אותו לכך בכתב רשאי, לצורך ביצוע תקנות אלה או לשם מניעה או גילוי של עבירות על תקנות אלה, להיכנס לכל מקום כדי לערוך בדיקת מלאי, בדיקת פנקסים ומסמכים אחרים ולתפוס כל דבר העשוי לשמש ראיה במשפט.

החלת חוק מסים
עקיפים

48. הוראות חוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), תשכ"ח-1968¹⁷, יחולו על היטל יבוא והיטל מלאי.

¹⁷ ס"ח תשכ"ח, עמ' 168.

49. (א) אדם שהוכיח שתי אלה להנחת דעתו של המנהל:

(1) על טובין ששחרר בין י"ג בתמוז תשל"ד (2 ביולי 1974) לבין היום הקובע, שילם מכס על פי סעיף 6 לתוספת לפקודת תעריף המכס והפטורים 1937¹⁸, בשיעור 35% מערכם;

(2) הוא שילם את תמורת הטובין או חלקה לאחר היום הקובע במטבע חוץ שנרכש לצורך זה על פי השער החדש;

רשאי המנהל להחזיר לו מהמכס ששילם על הטובין כאמור, 57 אגורות לכל דולר של ארצות הברית מן התמורה ששילם בעד הטובין במטבע חוץ שרכש על פי השער החדש.

(ב) אדם החייב בהיטל על פי תקנות אלה, רשאי המנהל לנכות את סכום ההחזר המגיע לו על פי תקנת משנה (א) מההיטל האמור, אף אם עדיין לא הגיע המועד לסילוק ההיטל.

מסירת ידיעות
מסמכים ותעודות
אחרות

50. כל אדם, חוץ מן החסין על-פי כל דין מלמסור עדות לפני בית משפט, חייב, לפי דרישתה של רשות מוסמכת, למסור ידיעות, פנקסים, מסמכים ותעודות אחרות, שלדעת הדורש יש בהם כדי להבטיח את ביצוען של תקנות אלה.

קביעת מחיר
מקובל במקרים
מסויימים

51. סולקו טובין מפיקוח רשות המכס לפני היום הקובע אך המסים, כמשמעותם בתקנה 10, משתלמים ביום הקובע או לאחריו, הרי לצורך קביעת אותם מסים יהיה מחירם המקובל כמשמעותו בסעיף 130 לפקודת המכס מוגדל ב-43 אחוזים; "טובין", לענין תקנה זו – לרבות טובין שיובאו לישראל ותמורתם או חלק ממנה שולמו, שלא בהקצבה.

עבירות ועונשין

52. (א) מי שעשה אחת מאלה:

(1) לענין תקנות אלה מסר לרשות מוסמכת ידיעה, פנקס, מסמך או תעודה אחרת שהם כוזבים בפרט חשוב;

(2) העלים, השמיד, שינה או סירב למסור ידיעה, פנקס, מסמך או תעודה אחרת שנדרש למסור לפי תקנות אלה;

(3) הפריע או מנע רשות מוסמכת או אדם הפועל בשליחות רשות מוסמכת לבצע את סמכויותיהם לפי תקנות אלה;

(4) עשה מעשה מרמה כדי להתחמק מסילוק היטל שנחייב בו;

(5) עבר על הוראה מהוראותיהן של תקנות אלה או על הוראה או תנאי שנקבעו מכוחן;

דינו – מאסר שלוש שנים או קנס 100,000 לירות; אולם אם נעברה העבירה בקשר להיטל מטבע יהיה שיעור הקנס פי שלושה משווי מטבע החוץ לפי השער החדש אשר בקשר עמו נעברה העבירה או 100,000 לירות, ואם נעברה העבירה בקשר להיטל יבוא, היטל מלאי או היטל דלק – פי חמישה משווי הטובין אשר בקשר אליהם נעברה העבירה או 100,000 לירות, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

(ב) נעברה עבירה על תקנות אלה במהלך עסקו של חייב בהיטל בידי פקיד, פועל, שליח, סוכן או בא כוחו של החייב בהיטל, ישא החייב בהיטל באחריות, זולת אם הוכיח שנקט כל האמצעים הסבירים להבטחת קיומן של תקנות אלה או שהעבירה נעברה שלא בידיעתו.

¹⁸ ק"ת – שיעורי מק"ח תשל"ל, עמ' 6, עמ' 666; תשל"ד, עמ' 231.

(ג) נעברה עבירה על תקנות אלה בידי חבר-בני-אדם, אחראי לעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף, מנהל חשבונות או פקיד אחראי של אותו חבר-בני-אדם, זולת אם דוכיח שנקט כל האמצעים הסבירים להבטחת קיומן של תקנות אלה או שהעבירה נעברה שלא בידיעתו.

53. נוכחה רשות מוסמכת, כי אדם עבר על הוראה מהוראות תקנות אלה, או על הוראה מהוראות תקנה 15 לתקנות שעת חירום (תשלומי חובה), תשי"ח-1958¹⁹, הנוגעת להיטלים שהוטלו מכוח התקנות. האמורות על טובין שהיו בהחזקתו של סוחר ביום הקובע, רשאית היא, בהסכמתו של האדם, לקחת מידו כופר כסף שלא יעלה על הקנס הגבוה ביותר שמותר להטילו בשל אותה עבירה; הוגש כתב אישום על אדם, אין לקבל כופר כסף בשל העבירה כל עוד לא הודיע היועץ המשפטי לממשלה על עיכוב הליכי המשפט.

54. הוראות תקנות אלה באות להוסיף על כל דין אחר.

55. שר האוצר רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוען של תקנות אלה.

56. לתקנות אלה ייקרא "תקנות-שעת-חירום (הסדורים בעקבות שינוי שער המטבע)", תשל"ה-1974.

תוספת ראשונה

(תקנה 1)

סוגי מטבע

דולרים של ארה"ב	כתרים נורבגיים
דולרים קנדיים	פלוריינים-הולנדיים
לירות שטרלינג	מרקים גרמניים
דולרים אוסטרליים	מרקים פיניים
רנדים של דרום אפריקה	שילינגים אוסטריים
פרנקים שווייצריים	פרנקים בלגיים
פרנקים צרפתיים	לירות איטלקיות
כתרים דניים	דינרים ירדניים
כתרים שבדיים	ינים יפניים

תוספת שניה

(תקנה 10)

טור א' - הפרט	טור ב' - הפרט בתעריף	טור ג' - הסובין
1	02.01.1010	בשר קפוא עם עצמות
2	02.01.1020	בשר קפוא בלי עצמות
3	17.01	סוכר
4	10.01	חייטים
5	11.01	קמח
6	12.01.5500	פולי סויה
7	15.07	שמן פולי סויה
8	23.04	כוספה
9	15.13	מרגרינה

¹⁹ ס"ח תשי"ח, עמ' 175.

תוספת שלישית

(תקנה 28)

שיעור היטל בלירות	יחידה	מוצר דלק
0.90	ליטר	בנזין 83 אוקטן
1.10	ליטר	בנזון 94 אוקטן
0.52	ליטר	סולר בתחנת דלק גז נפט מעוכה
12.—	מכל	מכל המכיל 12 ק"ג
12.50	מכל	מכל המכיל 12.5 ק"ג
1000.—	טון	בצובר
0.55	ליטר (בתחנת דלק)	קרוסין

תוספת רביעית

(תקנה 32)

1. אגרות מגדלור, מינגש, עגינה, ניתוב ושימוש בספינות גרר, ואגרות בעד מכליות נפט בנמל אילת, לפי סימן ב' בפרק שבעה עשר וחלק א' לתוספת החמישית לתקנות הנמלים.
2. אגרות הוצאת אשפה לפי סימן ג' בפרק שבעה עשר לתקנות הנמלים.
3. אגרות בעד מיון לפי סימן ח' שבפרק שבעה עשר וחלק ד' לתוספת החמישית לתקנות הנמלים.
4. אגרות בעד שירותים המפורטים בסעיף 27 בחלק ד' לתוספת החמישית לתקנות הנמלים.
5. אגרות בעד פריקה של תבואות יבוא לפי סימן י"א שבפרק שבעה עשר לתקנות הנמלים.
6. אגרות טעינת מחצבים בצובר במיתקן התפזורת בנמל אשדוד לפי סימן י"ב שבפרק שבעה עשר לתקנות הנמלים.
7. אגרות נוסעים וחפציהם לפי סימן י"ד בפרק שבעה עשר לתקנות הנמלים.
8. אגרות שימוש בציוד לפי סימן ט"ז בפרק שבעה עשר וחלק ה' לתוספת החמישית לתקנות הנמלים.

יהושע רבינוביץ
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה